

متن پرسش

سلام علیکم: پیشاپیش نیمه شعبان و میلاد امام عصر ارواحنا فداه را تبریک عرض می‌کنم. با توجه به اینکه می‌فرمودید نظر به توحید و انوار الهی باید حالت حضوری و قلبی داشته باشد و نه حصولی و ذهنی و متافیزیک، لذا فرمودید برای تحقق حالت حضوری و انس قلبی، باید به مصادیق و مظاهر توحید در خارج از ذهن مراجعه کرد «وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا». در همین راستا برای نظر به نور امام زمان علیه السلام هم فرمودید باید به آینه و مظهریت امام زمان یعنی نایب ایشان رجوع کرد. پرسشم این هست که با توجه به این قاعده آیا وقتی مثلاً زیارت آل یاسین می‌خوانیم باید همواره آینه مدنظرمان باشد؟ آیا کسانی که به نایب ایشان نظر ندارند ولی به آن امام زمانی که می‌دانند در عالم هست رجوع می‌کنند بهره‌ای از نور حضرت دریافت می‌کنند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! آنچه ارتباط را نسبت به اسمای الهی ارتباط قلبی و حضوری می‌کند، با نظر به مظاهر اسماء حسنا الهی پیش می‌آید که قبلاً عرایضی در این مورد شده. ولی همان افرادی که با تفکر خود باور به حضور حضرت دارند مسلماً بی‌بهره نیستند. اخیراً در این رابطه عرایضی تحت عنوان: «نظر به حضرت مهدی «عجل‌الله‌تعالی‌فرجه» و درک حضور نهایی امروزین خود»
<https://eitaa.com/matalebevijeh/16112> شده است. خوب است به آن مطلب رجوع فرمایید.

موفق باشید